Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

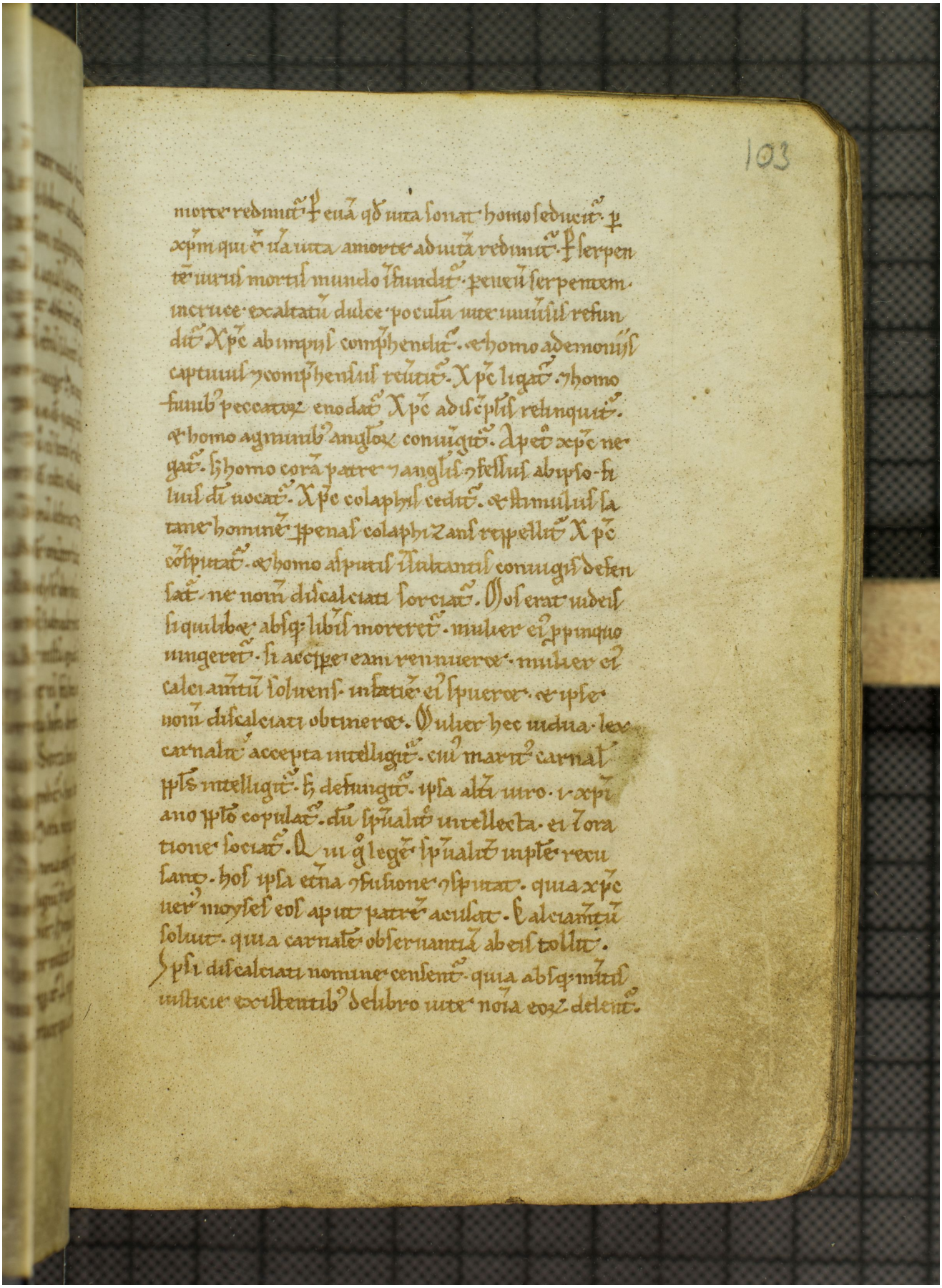

103

morte redimit. Et eua qd uita sonat homo seducit. Et
xpm qui est ua uita amorte ad uitam redimit. Et serpen
te uirus mortis mundo effundit. Et ueneni serpentem
in cruce exaltatu dulce poculu uite uniuersis refun
dit. Xpc ab impis comprehendit. et homo a demonib
captiuus et comprehensus tenetur. Xpc ligat. et homo
sunt peccatis eno dat. Xpc a discipulis relinquit.
et homo a gentib angelis coniungit. Apetr xpc ne
gat. Si homo coram patre et angelis et fellus ab ipso fi
lius di uocat. Xpc colaphis cedit. et stimulus sa
tane homine. Et penas colaphizans repellit. Xpc
conspuit. et homo a spiritus illusionis coniugis defen
sat. ne nom discalciati sorciat. Mos erat uetus
si quilibet absq libis moreret. mulier ei ppinquo
iungeret. si accipere eam renuuerat. mulier ei
calciamentu soluens. in facie ei spuerat. et ipse
nom discalciati obtinerat. Mulier hec uetua lex
carnalis accepta intelligit. cui marit carnal
pls intelligit. si defunguit. ipsa alti uiro. i. xpi
ano pplo copulat. cu spualis intellecta. et ora
tione sociat. Qui q lege spualis impte recu
sant. hos ipsa etna illusione illuit. quia xpc
uet moyses eos apiti patre accusat. et calciamentu
soluit. quia carnale obseruantia ab eis tollit.
Ipsi discalciati nomine censent. quia absq mitis
iusticie existentib de libro uite nomina eorum delent.